

BULLETIN

AUGUSTI 2025 ÅRGÅNG NR 40

Ätten Reuterswärds sköldebrev

BULLETINEN utges av Reuterswärdsska Släktföreningen. *Ansvarig utgivare:* Malcolm Reuterswärd.
Postadress: Sekr. Viveka Eriksson, Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna. Telefon 076 422 1234
Epost: tage.eriksson@telia.com *Släktföreningens hemsida:* www.reutersward.info. *Bankgiro:* 236-3117

I detta nummer:

ORDFÖRANDEN HAR ORDET..... 3

Malcolm Reuterswärd, ordförande

REUTERSWÄRDSKA
SLÄKTFÖRENINGEN PÅ FACEBOOK 3

SLÄKTENS BRUDKRONA 4

RIDDARHUSET 4

Använd Riddarhusets webbplats!

SLÄKTMÖTE MED FEST 4

PER SVANTE FREDRIK RD (II) 5

(1824 – 1898)

KATINKA FARAGÓ 7

1936 – 2024

SVENSK DAM RUMÄNIENS ÄNGEL 8

ÄTTEN REUTERSWÄRDS SKÖLDEBREV .. 10

Utfärdat av Karl XI den 20 augusti 1690

FÖRÄNDRINGAR INOM SLÄKTEN 12

MEDDELANDET FRÅN
STIPENDIENÄMNDEN 12

SKATTMÄSTARENS RAPPORT 13

STYRELSEN 15

Glöm inte att anmäla förändringar (giftermål, födselar, dödsfall) samt adressändringar till sekreteraren Viveka Eriksson, Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna.

Epost: tage.eriksson@telia.com eller adressändra på vår hemsida

www.reutersward.info

Läs om släkten!

Följande skrifter finns att beställa från släktföreningen för 75:- per styck plus porto, genom insättning på bankgirokonto nr 236-3117. Ange namn och adress samt vilken skrift det gäller.

Berättelsen om Stamfadern Anders Hof Reuterswärd
– *En Västgöta Ryttare* av Carl A. E. Reuterswärd 1984.

En Östgöta Ryttare Lorentz Peter Reuterswärd berättelsen om stamfaderns son av Carl A. E. Reuterswärd 1988.

Reuterswärdsska Boställen på 1800-talet
– Färdanvisningar och kartor. *Östergötland* av Erik A. Reuterswärd 1976. *Småland* av Göran E. P. Reuterswärd 1993.

Gösta F. P. Rd's "Lilla gula", 1979, ättlingar till Anders Hof även på kvinnostriden (stencilupplaga).

Reuterswärdsska Släktboken – Ätten Reuterswärd – Historien, Arvet, Myten. Av Fil.Dr Ulla Johanson. Pris 180:- plus kostnaden för emballage och porto.

Ordförande har ordet

Bästa släktingar!

Ekonomin är god, det ser ut som en bra början. Vi har tidigare inte kunnat besöka Riddarhuset och vårt arkiv på grund av renovering, men nu är den klar. Viveka och jag har varit där för att ta fram

material till tv-produktionen av "Det sitter i väggarna". Se Vivekas artikel på sidan 5.

Ordförande med hustru var på invigningen av Riddarhuset efter renoveringen. En kostnad på ca 55 miljoner. Takmålningen i riddarhussalen fräschades upp, alla tavlor togs ner och bättrades på. Putsen på väggar och tak slipades ner och ny puts i samma toning lades på. Bänkarna har fått ny klädsel. Marskalksalen fick också en duvning och ljuddämpningen förbättrades. Ordförande bevistade även adelsmötet. Mötet följer gamla traditioner. Grevar

och baroner till vänster, friherrar till höger och vi knapadel på långbänkarna. Verksamheten är mycket omfattande. Gå in på riddarhuset.se och läs!

Möjlighet att söka stipendier finns här i Bulletinen. Det skulle vara trevligt om ni som åtnjuter dessa slantar ville skriva några rader om vad de gått till eller om något annat.

Förutom stipendier skickar vi ett litet underhåll till en äldre släkting i Sydafrika där landets ekonomiska problem gör att människor har mycket svårt att klara sig på sin pension.

Nästa år, den 31 oktober blir det släktemöte med fest på Riddarhuset. Boka den dagen redan nu!

Nu börjar bläcket ta slut och skrivkramp är i antågande.

Vid pennan Malcolm (ordförande)

Malcolm R-d, ordförande

Reuterswärdska släktföreningen på Facebook

Vi finns på Facebook. Där kan man bland annat läsa om vad styrelsen gör på sina styrelsemöten. Använd QR-koden eller klicka på länken så hittar du dit:

<https://www.facebook.com/groups/219814424781283>

Reuterswärdska släktföreningen på facebook

Släktens brudkrona

Glöm inte bort att det finns en brudkrona som kan lånas av släktens brudar. Den är gjord av en förgylld metall, troligen silver och 14 ametister. Några ametister, eventuellt alla, kan vara färgat glas. Den tillverkades troligen i slutet av 1800-talet.

Brudkronan donerades till släktföreningen 1955 av syskonen Patrik, Gösta och Margareta Reuterswärd, som ärvt den av sin farmor Anastasia Rd född Rouget de Sainte Hermine (I). Den användes första gången 1882 då Rosa von Ungern-Sternberg gifte sig med Carl Rd (1).

Brudkronan förvaras i bankfack. Kontakta släktföreningens sekreterare om du vill låna den.

Riddarhuset

ANVÄND RIDDARHUSETS WEBBPLATS!

En nyhet på Riddarhusets webbplats är att det nu finns en databas, Minerva, där man kan söka efter information om alla Sveriges 382 adliga ätter. Databasen är under utveckling och med tiden ska man kunna söka efter vapensköldar, sköldebrev, begravningsvapen, porträtt, sigillstamplar, vapenporslin, stamtavlor och mycket mer. Om man idag söker i Minerva efter Reuterswärd

får man en allmän information om ätten, bilder på vapnet och porträttfoton av kända släktmedlemmar.

Förutom stipendier från släktföreningen kan de som är ättemedlemmar även ansöka om stipendier och understöd från Riddarhuset. Information om detta finns på webbplatsen under fliken "För ättemedlemmar".

Släktmöte med fest den 31 oktober 2026

Reservera redan nu den 31 oktober 2026 för nästa års släktmöte med fest i Riddarhuset och val av ny styrelse.

Vill ni vara med i den nya styrelsen? Anmäl er till valberedningen:

Teresia Reuterswärd Wengström, teresia.wengstrom@melica.se

Marie Reuterswärd, mariereutersward@hotmail.com

Det är hög tid att förnya styrelsen. Hjälp behövs med Bulletinen, bokföring, hemsida, festförberedelser, protokollskrivning, släktarkivet, m.m. Inga förkunskaper krävs. Kontakta någon i styrelsen för mer information.

Per Svante Fredrik Rd (II)

(1824 – 1898)

DET SITTER I VÄGGARNA

Båstebacken och Per Svante Fredrik Reuterswärd (II)

I höst återkommer SVT:s tv-program ”Det sitter i väggarna”, som berättar om gamla hus och deras historia. Ett av avsnitten handlar om en gård i Skaraborg som kallas för Båstebacken och ligger utanför Töreboda. Per Svante Fredrik Reuterswärd bodde på gården tillsammans med hustru och fyra barn mellan 1874 och 1898. Änkan och den enda då hemmaboende sonen flyttade året därpå.

P S FREDRIK (1824 – 1898)

Per Svante Fredrik, som kallades Fredrik (född 1824), var sonson till andra grenens anfader, Per Emanuel. Per Emanuels son Carl Gustaf (född 1791) gifte sig med Eleonora Carlheim-Gyllensköld. De fick sex barn, däribland tvillingarna Fredrik och Wilhelm.

Fredrik föddes på godset Tormenås i Rogberga socken, strax söder om Huskvarna. Sju år gammal flyttade han med sin familj till gården Björnskog. Han valde, liksom sin far, en militär karriär och blev löjtnant vid Jönköpings regemente. Som nybli-

P S Fredrik (1824 – 1898)

ven löjtnant var han med om en sprängningsolycka. Han förlorade all hörsel på båda öronen och måste därför begära avsked ur armén. Han begärde att få en pension från "Invalidhusfonden". Begäran tillstyrktes av regementschefen men avslogs av Kungl. Maj:t. Fredrik flyttade då till Åkershult som han "arrenderade" av sin far. På gården anställdes Sofia Svensdotter som piga. Hon visade sig snart vara outhärdlig för Fredrik. Hon var den enda som kunde läsa på läpparna vad han sa. De gifte sig med varandra och den kyrkoskrivande prosten flyttade över Sofia från sidan med kvinnligt tjänstefolk till sidan med herrskapsfolk.

BÅSTEBACKEN

Fredrik och Sofia fick fyra barn. Äldsta barnet, Anna, föddes på Åkershult. Året därpå, 1864, flyttade familjen till säteriet Ymsjöholm i Västergötland där Fredrik hade fått tjänst som förvaltare. Där föddes de två äldsta sönerna, Fredrik och Patrik. 1874 gick flytten till en egen gård, Båstebacken, i närheten av Ymsjöholm. Där föddes 1875 den yngsta sonen, Carl Axel.

17 år gammal blev Carl Axel den förste av ätten Reuterswärd som antogs som elev vid Chalmers i Göteborg. Hans specialintresse var utvecklingen av elektriciteten. Han blev direktörsassistent i Göteborg där spårvägen skulle elektrifieras, vilket slutfördes 1906. Därefter började han arbeta i Jönköping där han så småningom blev chef för Jönköpings elektricitetsverk och spårvägar och även Jönköpings kommunala affärsverk. Samtidigt var han verkställande direktör för aktiebolaget Södra Vätterns Kraft.

1927 återvände han till Göteborg och blev verkställande direktör för Göteborgs spårvägar. Under 1939 - 1940 anlade han Sveriges första trådbusslinjer i Göteborg och kallades därför Mr. Trolley-bus. Han gifte sig med Maria Palmer 1903 och fick tre döttrar och så småningom fem barnbarn: Gunilla Stålhös, Monica Löfqvist, Patrik Jakobsson, Madeleine Skattum och Rangela Wallin.

I släktens arkiv finns ett antal brev skrivna under 1800-talet av Fredriks far och tvillingbror Wilhelm. De är svåra att läsa, men SVT har hjälpt oss att tyda dem. Här följer ett brev skrivet av Fredriks far Carl Gustaf till Fredriks mor Eleonora:

BREV FRÅN CARL GUSTAF RD TILL HANS HSTRU ELEONORA FÖDD CARLHEIM-GYLLENSKÖLD

Gefle midsommardagen 1845.

Min älskade Gumma! I afton ämnar jag, som jag nämnde i mitt förra brev, komma till Uppsala för att träffa Wilhelm. Från Fredrik skall jag mycket hälsa, han befann sig ganska väl, och rogade sig med att exercera Beväring. Carlsson(?) och Vagnen lemnade jag der, nemligen vid R?ad, och när mötet slutar, den 30e dennes eller nästa måndag, åka Kyylenstjärna som äfven blef kvar, och Fredrik uti Vagnen till Fiholm, dit de ankomma den 1 Juli och jag den 2ne med generalen, då vi återkomma från en kurs åt Nerike och Wermland. Följande dag, den 3 Juli resa väl Kyylenstjärna och Fredrik till Stockholm, samt den 4de skulle Generalen och jag ånyo resa dit upp åt Helsingland för att mönstra Helsingbeväring; men jag tror att jag får företaga denna resa ensam, och så skall jag under resan igenom Uppsala, dit jag kommer den 4de om aftonen, taga Wilhelm med mig, så att han måtte få se sig litet om högre upp i de norra regionerna. Jag skulle äfven taga Fredrik.

Katinka Faragó (I)

- EN LEGEND I SVENSK FILM 1936 – 2024

Katinka Faragó, maka till Måns Reuterswärd, har avlidit.

Katinka föddes 1936 i Wien. Hennes föräldrar var ungersk-judiska flyktingar från Budapest. Hennes mamma, Elisabeth, var en brinnande socialist och hennes pappa, Alexander Faragó, författare och journalist. Efter en regimkritisk tidningsartikel 1935 i Budapest måste Alexander fly. Familjen valde att bosätta sig i Wien. När tyskarna intog Österrike 1938 flydde familjen till Prag. I mars 1939 kom Hitler till Prag och flykten gick vidare via Polen till Helsingfors. Där bodde de till november 1940 då de tog tåget till Haparanda, jagade av tyskt flyg. Till slut kom de till Råsunda där Katinka växte upp.

Alexander lyckades försörja familjen genom att skriva filmmanus, trots att hans svenska var bristfälligt. I Ungern var han en känd dramatiker. I Wien fick han pjäser uppförda och i Helsingfors beställde filmregissören Erik Blomberg flera filmmanus av honom. I Sverige skrev han manus till många kända filmer.

När Katinka var tre år talade hon tyska med barnen på gården eftersom många av dem också var flyktningbarn. Hemma talade hon ungerska. Starten i den svenska skolan blev inte lätt.

När hon var tretton år följde hon på sommarlov med sin pappa till inspelningen av filmen *Loffe* blir *Polis* (med Elof Ahrles som *Loffe*). Katinka blev ombedd att ta hand om Elof Ahrles hund. Men efter en tid försvann scriptan till ett annat jobb och Katinka fick sitt första jobb som scripta. Nästa sommar fick hon vara med vid inspelningen av Anderssonskans *Kalle* och hennes uppdrag blev både hund- och barnskötare. Sommaren därpå blev hon scripta vid inspelningen av *Vägen till Klockrike*. När Katinka två år senare gick ut skolan började hennes liv inom filmen.

Hur vågade man låta en så ung flicka vara scripta? Katinkas förklaring var att alla vuxna var väldigt snälla och hjälpsamma. De märkte att hon var ambitiös och noggrann och hennes kunskaper växte fram allt eftersom. Scriptans jobb innebär att ha den totala kontrollen där hon sitter bakom kameran under tagningarna. Hon bokför varje scen så att man hela tiden håller kontinuiteten även om scenerna tas med veckor emellan. Scriptan skriver upp allt: klädes, frisyrier, möbler, lampor På den tiden fanns ju inte digitalkameror. Scriptan är den fasta punkt som alla kommer till – regissörer, skådespelare, fotografer, passare, elektriker.

Vid 17 års ålder, blev hon scripta till Ingmar Bergman och så småningom blev hon hans högra hand. Under sitt liv arbetade hon som scripta, pro-

duktionsledare och producent. Tillsammans med Ingmar Bergman gjorde hon 16 filmer, från *Kvinnodrom* till *Fanny och Alexander* och sist *Efter repetitionen*. Hon var scripta fram till 1974 och fortsatte sedan som Ingmar Bergmans produktionsledare. Hennes trettioåriga samarbete med Ingmar Bergman påverkade hennes syn på vad film är och ska vara. Samarbetet med honom gav henne den bästa tänkbara plattformen att stå på under återstoden av yrkeslivet.

Den film som genom hela hennes karriär låg henne allra varmast om hjärtat var *God afton, herr Wallenberg*. Det är en skildring av Raoul Wallenbergs sista veckor i Budapest kring årsskiftet 1944 – 1945. Hon kände att man gjorde något viktigt. Regissören Kjell Grede, som även skrivit manuset, delade hennes engagemang. Hon glädde sig också åt att få arbeta i Ungern.

Trollflöjten spelades in 1973 med Ingmar Bergman som regissör, Måns Reuterswärd som producent och Katinka som scripta. Det var första gången som Måns och Katinka träffades. 1975 flyttade Måns till Katinkas radhus i Vaxholm. Några år senare hittade de ett gammalt hus med sjöutsikt i Vaxholm. 1984 gifte de sig.

Under åren 1985 till 1990 var hon produktionschef på Filminstitutet och 1990 till 2002 var hon producent på Sandrews.

Tillsammans med Birgit Kristoffersson skrev hon biografien *”Katinka och regissörerna: 125 filmer och 55 år bakom kameran”*.

1991 fick hon Guldbaggen för bästa film, *God afton, Herr Wallenberg*.

2009 fick hon den Kungliga Guldmaljen *”Litteris et Artibus”* för ”framstående konstnärliga insatser inom svensk film”.

2017 fick hon en Hedersguldbagge.

Svensk dam Rumäniens Ängel

Bland mina farföräldrars kvarlämnade papper hittade jag ett tidningsurklipp från Aftonbladet daterat den 20 mars 1947. Det handlade om min farmor, Karin Reuterswärd, insatser vid en hungerkatastrof i Rumänien strax efter andra världskrigets slut. Min farfar, Patrik Reuterswärd (I), var envoyé i Bukarest och Sofia 1935 – 1949.

AFTONBLADETS ARTIKEL

Hungerkatastrofen i Rumänien — O censurerat brev skildrar den värsta hemsökelsen i rumänsk historia sedan medeltiden — Löv, lera och kvistar enda maginnehållet hos obducerade — Det svenska ministerparets ståtliga insats — Tragedin når sin höjdpunkt om några veckor

Grégoire Gafencu, före detta rumänsk utrikesminister och diplomat med världsrykte, leder för närvarande från Schweiz kampen mot den kommunistiska klick som i skydd av ryska bajonetter topp rider rumänska folkets breda massor. Denna långtifrån utsiktslösa strid vore i och för sig värd ett kapitel men överskuggas av den hungerkatastrof som just nu hemsöker Rumänien. I en artikel i Journal de Genève säger Gafencu, att man i rumänsk historia måste gå tillbaka till medeltiden för att finna motstycke.

Det förefaller inte överdrivet. Åren 1945 och 46 förbrändes den i normala fall så rika rumänska jorden av glödande torka. Förra årets skörd gav i de värst utsatta delarna endast hälften av vad som åtgår till utsäde. Svälten satte sålunda in redan under den tidiga hösten. Tusentals rumäner har redan svultit ihjäl, hundratusentals är sjuka och står på dödens tröskel och miljoner människor har fått sin motståndskraft ytterligt nedsatt. Kulmen kommer att nås de första veckorna i april.

Framför mig ligger ett brev från en god vän i Bukarest. Värst är förhållandena i det eljest överflödande rika Moldavien. Byarna ligger som utdöda. Massor av barn har duktat under, och de överlevande företer sjukligt uppsvällda magar och andra hungersskador. Man orkar inte längre arbeta, och

de döda blir liggande obegravda. De kraftigare bönderna har brutit upp från sina gårdar för att till fots söka ta sig fram till bättre lottade delar av landet. Det har hänt, att bönder för att kunna rädda sina barns liv bytt bort sin jord mot majs enligt tariffen en säck majs mot en hektar jord.

Tågen är överlastade av människor, som klänger sig fast vid buffertar och på taken. Från ett enda tåg lastade man i Jassy, den moldaviska residensstaden, ut inte mindre än 60 personer, som under resan dött av hunger och köld. Vid obduktion av sådana hungeroffer har man som enda maginnehåll funnit torra löv, kvistar och lera.

Därtill kommer att vintern varit ovanligt kall. Rumänien har inte haft något att elda med. I Bukarest, oljans huvudstad, står befolkningen i väldiga köer för att kunna köpa ut veckoransonen om ett par liter brännolja. De rika rumänska oljefältens produktion går nämligen till Sovjetunionen som krigsskadestånd. Erkännas bör emellertid, att de ryska trupperna inte längre rekvirerar livsmedel från det fruktansvärt hemsökta landet.

Sedan en tid tillbaka bedrives svensk hjälpverksamhet i Rumänien. Det är nästan den enda hjälp som kommit det olyckliga landet till del. Tacksamheten tar sig ofta rörande uttryck, och fru Karin Reuterswärd, svenske Bukarest-ministerns maka, som under utveckling av den största energi leder hjälparbetet, för all tid inskrivit sitt namn i boken över rumänska tacksamhetsskulder. Fru Reuterswärd har visat sig vara en organisatör av rang, och den svenska damen låter inte hejdas sig av några svårigheter.

Erik Kinberg, svensk delegat för Rädda barnen i Bukarest, berättar i ett annat brev, att transporter till hungerdistrikten måste ske med släde. Svårigheterna att uppdriva mat till kuskarna och foder åt hästarna är nästan oöverstigliga. Mottagandet i byarna är det mest rörande man kan tänka sig; bönderna går man ur huse för att möta den svenska hjälpen. Man hittar ofta döda människor i husen i byarna. De har ofta länge legat obegravda, ty ingen har haft kläder och krafter att gå till prästen och

anmäla dödsfallet. (Kommunistregeringen har f. ö. förbjudit prästerna att anteckna hunger som dödsorsak; det skall heta "bröstsjukdom".) På många håll är den svenska soppan det enda mål barnen äter.

Härtill kommer ovissheten för framtiden. Genom bulvanbolag har ryssarna slagit under sig allt vad som är värt att äga i Rumänien, och man har räknat ut att om sex år äger ryssarna helt alla rumänska naturtillgångar. I Rumänien liksom på alla andra håll iakttar man motsägelsefullheten i den ryska politiken. Å ena sidan vill man göra gällande, att man kommit som befolkningens befriare. Men å andra sidan gör man den befriade befolkningen till föremål för systematisk utplundring under masken av krigsskadestånd.

Gunnar Müllern

Viveka Eriksson (I)

Aktuellt utifrån

Svensk dam Rumäniens ängel

Hungerkatastrofen i Rumänien — Ocenurerat brev skildrar den värsta hemsökelsen i rumänsk historia sedan medeltiden — Löv, lera och kvistar enda maginnehåll hos abducerad — Det svenska ministerparets ställiga insats — Tragedien, när sin höjdpunkt om några veckor

KARIN REUTERSWÄRD bedriver en återutredad hjälperkampanj bland Rumäniens hungersoffer.

Gregoire Gafencu, f. d. rumänsk utrikesminister och diplomat med världsykta, leder f. n. från Schweiz kampen mot den kommunistiska klick, som i skydd av ryska bejotter toppar rumänska folkets breda mask. Denna långtifrån utskickade strid vore i och för sig värd ett kapital men överskuggas av den hungerkatastrof, som just nu hemöcker Rumänien. I en artikel i Journal de Genève säger Gafencu, att man i rumänsk historia måste gå tillbaka till medeltiden för att finna motstycket.

Det förefaller inte överdrivet. Åren 1943 och 46 förbrändes den i normala fall så rika rumänska jorden av gödande torra. Flera årens skörd gav i de värsta utsattna delarna endast hälften av vad som lagar till utsäde. Svälten raste således in redan under den tidiga hösten. Tusentals rumänska har redan svultit ihjäl, hundratals tusen flyttat och står på dödens tröskel och miljoner människor har förlorat sin livskraft ytterligt nedbukt. Kulmen kommer att nås de första veckorna i april.

Fransösa mig ligger ett brev från en god vän i Bukarest. Väret är förtärligt i det eljest överflödande rika Matrasien. Byarna ligger som utdöda. Matrasier av barn har dött under, och de överlevande förtär spökligt uppgivna mager och svaga hungerkudat. Man ser inte längre skola, och de enda tillgängliga skolorna. De krigsflyktingarna har blivit upp till sina gårdar för att till förtärligt se sig från till förtärligt laddade dötar av landet. Det har hänt, att bönder för att kunna rädda sina barn för bytt mot sin jord mot ena enligt tariffen en sack majs mot en hektar jord.

Tägen är överlastade av människor, som klänger sig fast vid buffertar och på taken. Från ett enda laddat tåg i Janz, den socialistiska revolutionären, ut lura mellan 40-60 personer, som under vissa tillfällen av kriget och till. Vid sk-

Sedan en tid tillbaka bedriver svenska hjälperkampanj i Rumänien. Det är sköten den enda hjälp, som kommit det eländiga landet till del. Tackaschuten tar sig ofta rörande uttryck, och fru Karin Reuterswärd, svenska Bukarestinspektör, som under utveckling av den största energin leder hjälperarbetet. För all tid iakttagit att samma i hemmet över rumänska tackaschuten. Fru Reuterswärd har valt sig vara en organist av rang, och den svenska damen låter inte hjälpa sig av några svårigheter.

Erika Moberg, svensk skötsel för Rumänska barnen i Bukarest, berättar i ett annat brev, att transporterna till hungerdistrikten sköts till med stöds. Svårigheterna att uppehålla med till hockorna och ladda till klosterna är utöver översittliga. Mottagandet i byarna är det mest rörande som kan tänkas sig; barnen går men de lever för att rädda den svenska hjälpen. Men tillräckligt många människor i byarna. De har ofta långa långa svårigheter, de ligger i byarna har haft kläder och skaller att gå till prästen för nämnda dödsfallet. Kommunistsvårigheter har f. ö. skickat prästerna att sköta en hunger som dödsorsak! Det skall bli "bröstsjukdom"! På många håll är den svenska soppan det enda mål barnen äter.

Härtill kommer ovissheten för framtiden. Genom bulvanbolag har ryssarna tagit under sig allt vad som är värt att äga i Rumänien, och man har räknat ut att om sex år äger ryssarna helt alla rumänska naturtillgångar. I Rumänien liksom på alla andra håll iakttar man motsägelsefullheten i den ryska politiken. Å ena sidan vill man göra gällande, att man kommit som befolkningens befriare. Men å andra sidan gör man den befriade befolkningen till föremål för systematisk utplundring under masken av krigsskadestånd.

Gunnar Müllern

KONST

De unga konstnärerna

Josef Sandberg

A l'occasion de
L'EXPOSITION
DES PEINTURES DE L'ECOLE
DE PARIS
FREDERIC DELANGLADE
critique d'art

Ätten Reuterswårds sköldebrev

UTFÄRDAT AV KARL XI DEN 20 AUGUSTI 1690

Ett sköldebrev, adelsbrev eller vapenbrev, är ett dokument som bekräftar ett adelskap. Sköldebrev och vapenbrev innebär även rätt till heraldiskt vapen. De första sköldebreven utfärdades i Tyskland under 1300-talet. Vårt sköldebrev förvaras nu på Riddarhuset. Det deponerades där 1953 av dåvarande huvudmannen Gösta Reuterswård (I).

Vårt sköldebrev är skrivet på pergament och mycket svårt att läsa. I vårt arkiv finns texten utskriven på skrivmaskin av Märta Reuterswård, syster till huvudmannen Gösta, vilket gör den något lättare att läsa. Märta (1888 – 1960) arbetade vid Kungliga biblioteket där hon bland annat blev duktig på att läsa äldre stilar.

Wij Carl medh Gudz Nåde Sweriges Giöthes och Wändes Konung StorFürste till Finland, Hertig uthi Skåne, Ehstland, Lifland, Carelen, Brehmen, Vehrden, Stettin, Pommern Cassuben och Wänden Fürste till Rügen Herre öfwer Ingermanland och Wissmar; så och PfaltzGrefwe wed Rhein i Beijern, till Gülich, Cleve och Bergen Hertigh. Giörom witterligit att såssom uthj alla Tijder hoos mächtige och wijse Potentater hafwer warit, iemwäll ännu är ett berömblikt och prijsärdigt bruuk, att dee undersåtare hwilka beflijta sikh om dygd och ähra samt genom redelige tappre och trogne tjenester det ware sikh antingen uthj KrijgzSaker eller andre dem anförtrodde beställningar göra sikh hoos deras höga Öfwerheet förtiente, äre medh särdeles Nåde Teckn fram för andre hugnade och ansedde wordne, alt till den ändan att icke allenast dygden derigenom måtte hållas uthj des rätta wärde, och dee som densamma medh lijfwer och fult alfwar eftertrachta, få niuta dheras förtjenster till godo, uthan och andre iemwäll af deras Exempel opwäckas att tråda utj deras berömmelige footspår; I synnerheet äre dee medh Adelige Titlar och Privilegier wordne ihugkomne och benådade, hwaraf dee och deras efterkommande sitt förste uhrsprång och begynselse till Adeligit Stånd hafwa kunnat räkna och taga; Fördenskull och emedan Leutnanten under Wårt Wästgiöthe Cavallerie Regemente Ehrlig och Manhaftig Anders Hoff har icke allenast från sin

ungdom beflijtat sikh om dygd och ährbart lefwarne, uthan och sedan han kom till Åhren och mognare förstånd, medh flijth trachtat efter huru han måtte kunna göra Oss och FädernesLandet någon tjenst och såmedelst medh tijden göra sikh wärdig af Wår nådh och sin befordring, men serdeles som han fattade lust till krijgzwäsendet såssom ett medel det hans opsåth wäll främia och befordra kunde, till den ändan engagerat sikh under Wår Milice begynnandes först A:o 1673 att tijena för giemen Ryttare under ofwanbem: te Wårt Wästgiöthe Regemente till Häst som den tijden commenderades af då warande Öfwersten men nu mera General Majoren Per Hierta sampt opwachtandes der under till A:o 1675, då han af framledne ÖfwerstLeutnanten Siegerath blef antagen till Drabant under Wåre Drabanter till Häst, hwarwedh han äfwenwäll troget och redeligit sikh förhølt, iämwäll förträdde wice Corporals Tiensten uthj alle dee Tree fältslagen som sidste Krijgtijden hölles i Skåne, hwarifrån han intet undanslapp utan swåre blessurer, hwilke iempte hans wällförhållande så mycket mehr föränlåto Oss att täncka på hans befordring, som Wij i nåder wore benägne att bewijsa honom någon hugnad för sine uthståndne travailer, constituerades och förordnandes Wij honom fördenskull A:o 1677 utj Septembris månad till Cornet under ofwanbemelte Wårt Wästgiöthe Cavallerie Regemente, och Åhret der efter Nembl: A:o 1678 till Leutnant, hwilken senare Charge han altsedan medh underdånig troo och redeligheet föreståndt och förwaltet hafwer, iemwäll ännu till Wårt och sine ÖfwerCommendurers nådige och gode åthnøije wärkeligen förträder, förmedels hwilket alt han giordt sikh af någon serdeles Wår nådh wärdig och förtient; Ty hafwom Wij i regard der till iemwäll honom till heder och destе bättre framsteg welat hugna och benåda honom medh förbättring på hans förre Stånd och willkohr, i så måtto, att Wij härmed i Kraft af detta Wårt öppne bref, att gunst och nåde så och Kongl: macht och myndigheet, unne skäncke och gifwe honom Leutnanten Anders Hoff hans Hustru, ähta barn och LijfzArfwingar både födde och ofödde så mansom qwinkön, Adeligit Stånd, Nampn och Privilegier samt efterfølgiande Wapn och Skiöldemärke Nembl: Een i längden utj twenne lijka dehtar fördeelt Skiöld, hwars högre fält är rödt uthj hwilket

ligger een bielke af Sölfwer, emellan trenne Moletter af samma metall; det wänstra fältet är af Sölfwer och dhrerutj twenne blå bander; ofwan på Skölden står een öppen Tornerehielm, hwarutur sträcker sigh den bewäpnat Arm, hållandes Een bar Wärsa; Crantzen och Löfwärket är af Sölfwer blådt och rödt, hwart om annat mängt och fördeelt aldeles som sielfwa Wapnet med sine egentlige färgor här hoos representerat och afmåhlat står, Wij efterlåte honom och dem deriempte till een åthskillnad från andre Adelige familier utj Wårt Rijke, här efter att nämpna kalla och skrifwa sigh Reuterswärd och detta förtecknade, Skiöldmärke, Wapn och Nampn, att föra och bruka i alle Adelige och Ridderlige saker, handlingar och samqwehmer, sossom fält-Slachtningar, Skiermitzlor, Tornerande, ringrännande, Stormande, befrafningar, Mahningar, Insegel och andre occasioner i Skiämt och alfwär till sin och deras egen goda willia, nytta, nöije och behag, såsom och nyttia och njuta alla dee privilegier, frij- och rättigheeter, som Ridderskapet och Adelen i

Giemen gifne äre, eller här efter gifwas och förlänas kunna, Wij begiere fördenskull af alle Potentater, Kejsare Konungar, Furstar frije Republiquer och alle andre, efter hwars och eans högheet, Condition och värde, respective, flijt- wän- och gunsteligen, så och biuda och befalla härmedh allom dem som Oss medh hörsamheet och lydno förbundne äre, och för Wår skull whele och skola giöra och låta, att dee erkienna Mehrbem:te Leutnant Anders Reuterswärd hans Hustru, barn och ächta lijfzarfwingar, för rätta Adelsmän, bewisandes dher hoos honom och dem den heder och respect, som det Ståndet tillböhr hwilket alle som wede böhr hafwe sigh att efterrätta Till yttermera wisso hafwom Wij detta medh egen hand underskrifwit, och medh Wårt Stoorra Secreth witterligen här under hängiande bekräfta låtit. Gifwit på Wår Gård Hoijentorp den Tiugunde Dagh utj Augustij Månad År efter CHRISTI Börd Ett Tusend Sexhundrade och på det Nittijonde.

Carolus

Förändringar inom släktföreningen

Avlidna:

Gudrun Reuterswärd (I) född 1918 avled den 4 november 2024

Katinka Faragó (I) född 1936 avled den 26 november 2024

Gifta:

Lovisa Hanner (III) och Philip Löchen den 16 augusti 2025

Hedvig Reuterswärd (I) och David Emanuel Vilela Filipe den 1 augusti 2025

Födda:

En son William (II), den 5 september 2024, till Didrik och Linn Reuterswärd.

Släktföreningen har 407 registrerade medlemmar.

Hedvig Reuterswärd (I) och David Emanuel Vilela Filipe

Meddelande från Stipendienämnden

1 oktober 2025 är sista dag för stipendie-ansökningar!

Släktföreningen delar varje år ut 8 000 kronor i stipendium till några av de unga inom släkten som satsar på utbildning. Förra året delade vi ut denna summa till sex sökande.

Årets ansökningsblankett finns på vår webbplats (www.reutersward.info). Blanketten är i pdf-format med färdiga fält, så att du kan fylla i den på skärmen, sedan skriva ut, underteckna och posta. Det går givetvis också bra att skriva ut den tomma blanketten och fylla i den för hand.

Sänd din ansökan till

Reuterswärdska släktföreningen,
Stipendienämnden
c/o Christina Reuterswärd
Furunäsvägen 16
181 43 Lidingö
Tel. 073 314 9810
tina@adesso.se

Stipendienämnden består 2024-2026 av
Christina Reuterswärd (III)
Anders Reuterswärd (II)
Lovisa Reuterswärd (I)

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTFÖRENINGENS

styrelse 2024-2026

Malcolm Reuterswärd (III) Ordförande	Hjulaxelvägen 194 741 51 Uppsala	070 464 6210 malcolm.reutersward@live.se
Viveka Eriksson (I) Sekreterare / Skattmästare	Strandpromenaden 13 192 66 Sollentuna	076 422 12 34 tage.eriksson@telia.com
Anders Reuterswärd (III) Ordinarie ledamot	Ängsviks torpväg 15 184 95 Ljusterö	0732 099 609 anders@reutersward.nu
Patrik O Reuterswärd (I) Ordinarie ledamot	Ekebydalsvägen 2 182 65 Djursholm	076 048 19 35 patrik.reutersward@gmail.com
Mats Reuterswärd (I) Ordinarie ledamot	Moränvägen 7 192 67 Sollentuna	070 244 35 55 mats.reutersward@gmail.com
Wilhelm Reuterswärd (III) Suppleant	Löt Bäddarö Gård 1 749 51 Grillby	070 593 94 14 wreutersward@gmail.com
Staffan Collin (II) Suppleant	Box 4 663 21 Skoghall	070 760 48 43 staffancollin@hotmail.com
Emma-Li Collin (II) Suppleant	Klövervällsvägen 55 A 187 52 Täby	073 445 53 31 emma-collin@hotmail.com
REVISORER		
Carl Fredrik Reuterswärd (II)	Månvägen 15, 181 33 Lidingö	0708 44 86 69 carlfredrik.reutersward@abgsc.se
Ebba Wengström (I)	Grindstugegatan 2, 752 57 Uppsala	070 406 23 35 ebba.wengstrom@gmail.com
Helena Reuterswärd (I)	Hasselgatan 8, 444 42 Stenungsund	073 759 09 12 helenareutersward@hotmail.com
ARKIVNÄMND		
Erik Reuterswärd (III)	Huvudstagatan 12 171 58 Solna	08-839083
Fredrik Reuterswärd (III)	Polhemsgatan 31, 112 30 Stockholm	073 623 03 03 Fredrikbattery@gmail.com
STIPENDIENÄMND		
Christina Reuterswärd (III)	Furunäsvägen 16, 181 43 Lidingö,	073 314 9810 tina@adesso.se
Anders Reuterswärd (II)		
Lovisa Reuterswärd (I)		

LÄS BULLETTINEN

– TIDNINGEN

SOM SKRIVS

AV

REUTERSWÄRDARE

FÖR

REUTERSWÄRDARE

